30-06

† Ἡ σύναξις

τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

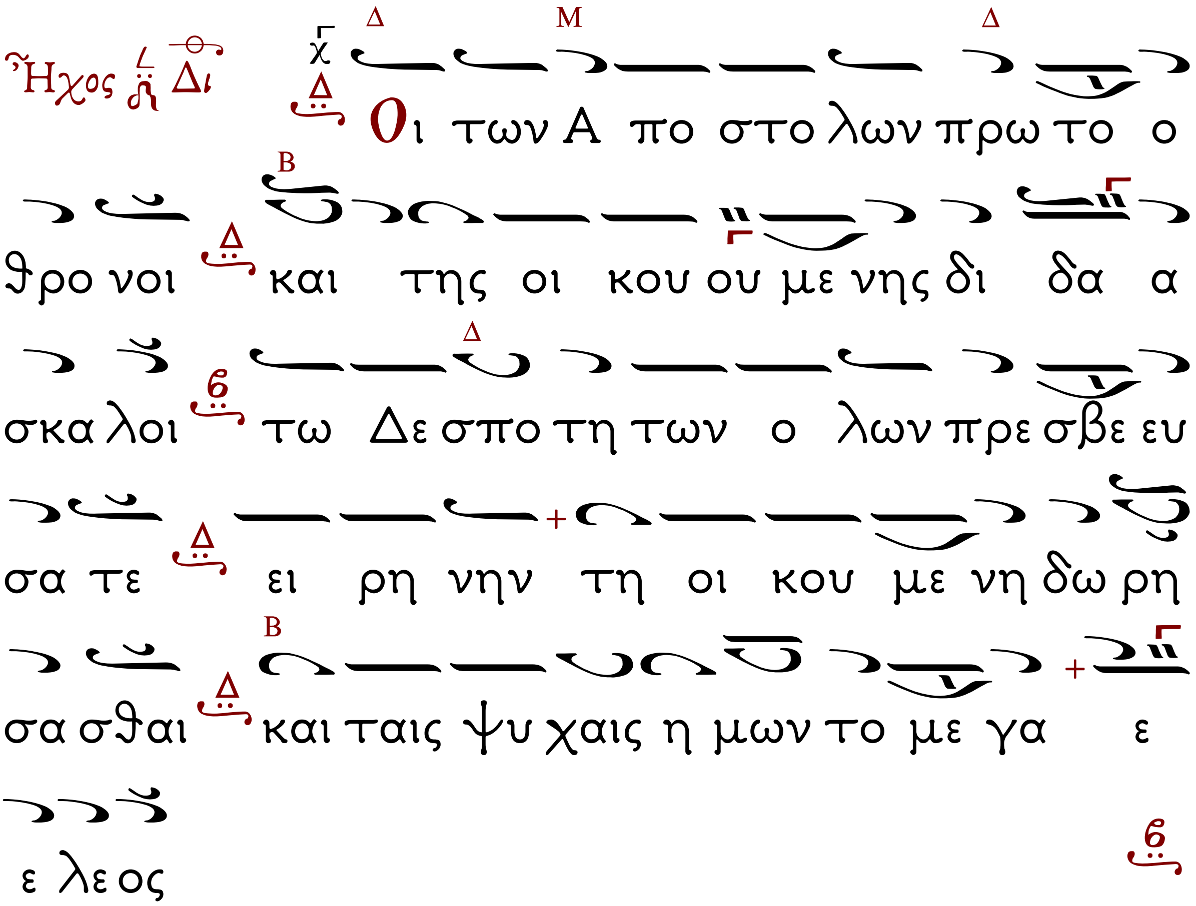
Ἦχος Δι
Οι των Α πο στο λων πρω το ο
θρο νοι και της οι κου ου με νης δι δα α
σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ
σα τε ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη
σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
ε λε ος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ´

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Α πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ
σα τε τω ε λε η μο νι Θε ω ι να
πται σμα των α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ
χαι αις η η μων

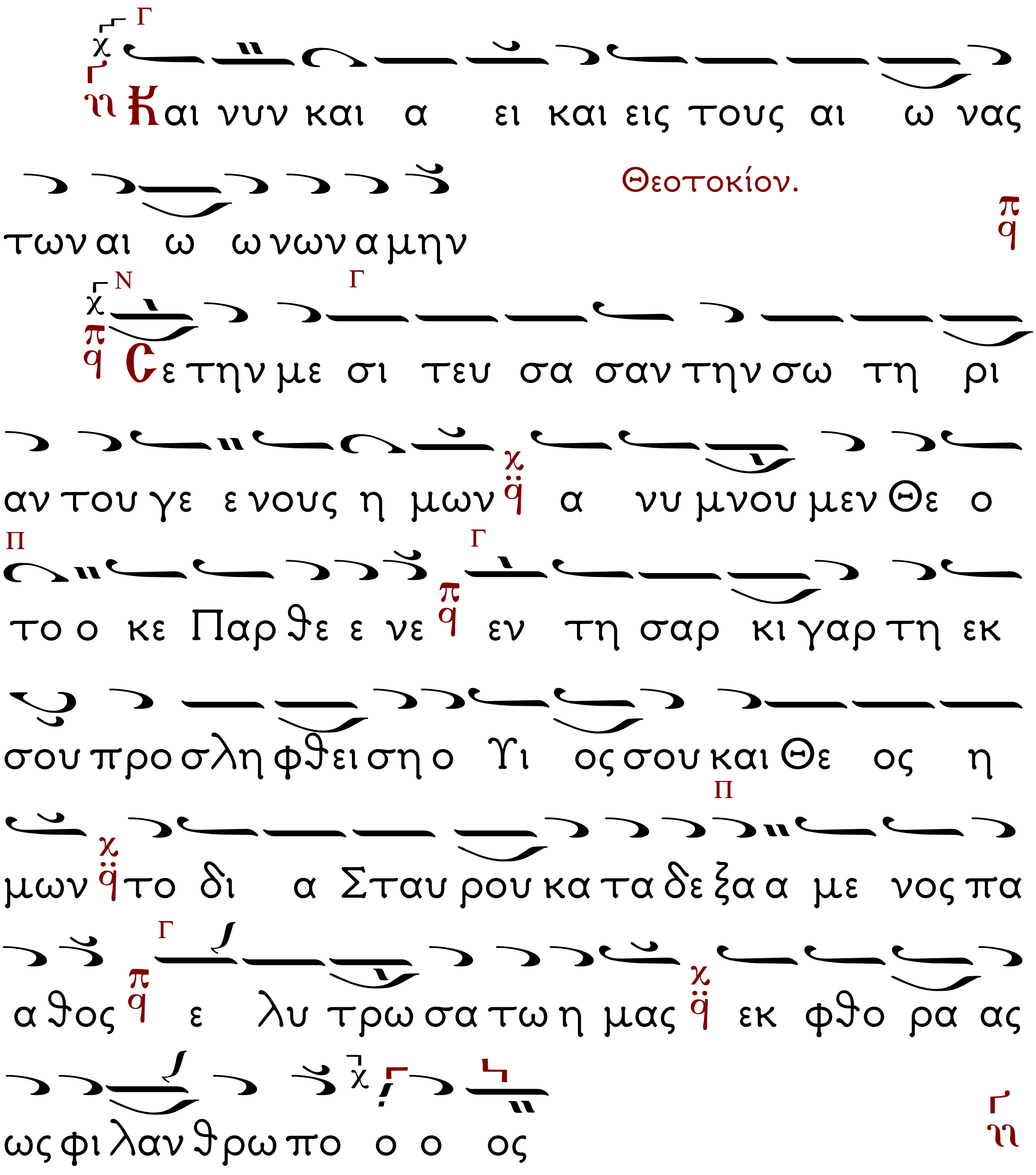
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Θεοτοκίον.
Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι
αν του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο
το ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ
σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η
μων το δι α Σταυ ρου κα τα δε ξα α με νος πα
α θος ε λυ τρω σα τω η μας εκ φθο ρα ας
ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ Ἀπ. Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

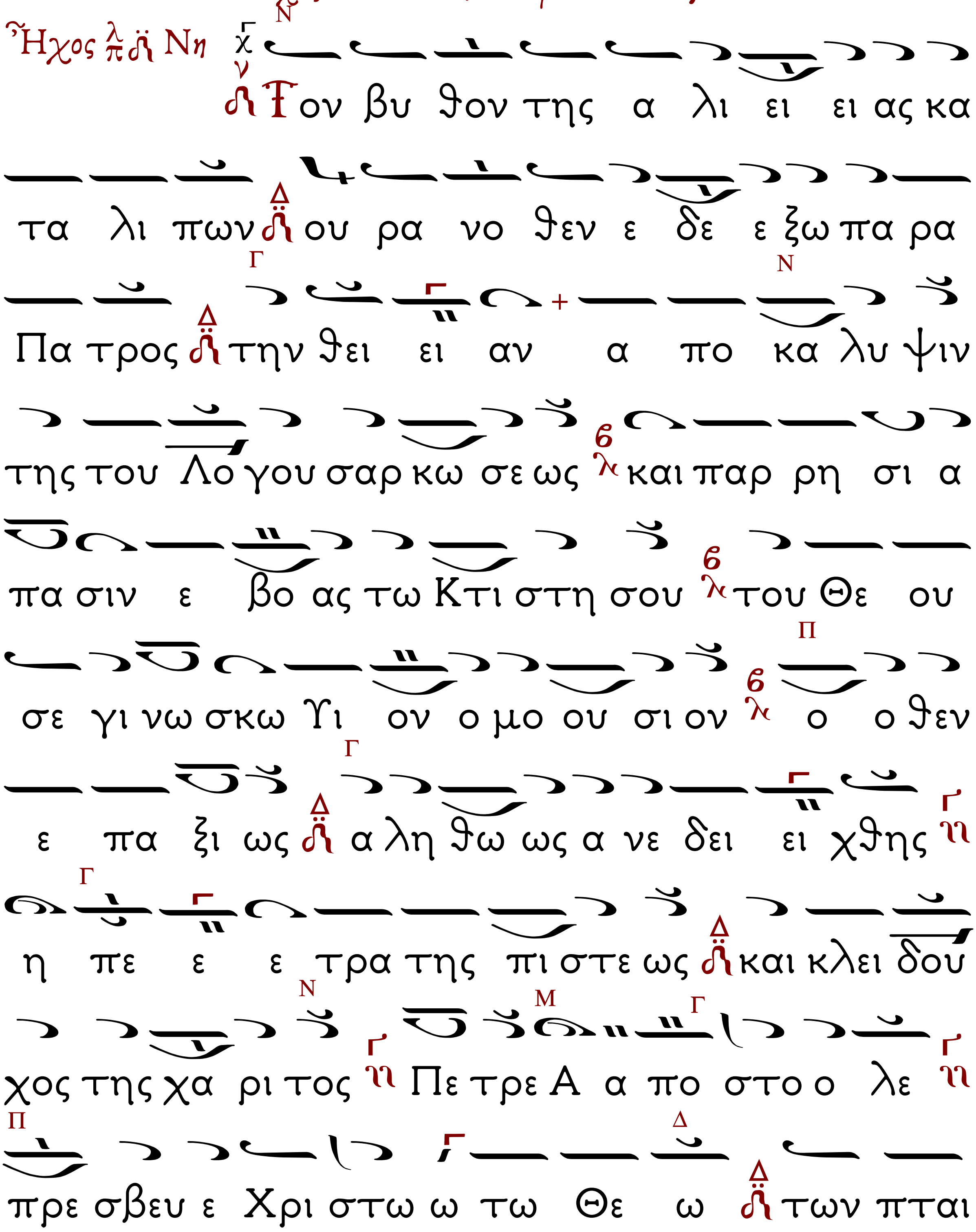

σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ε

ορ τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην

σου

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Εν θυ μου μαι την

κρι ι σιν και δει λι ω την ε ξε τα σιν φρι

ιτ τω την φο βε ραν τρε ε μω την α πο

φα σιν και πτο ου μαι την κο λα σιν την του πυ

ρος ο δυ νην το σκο τος τον ταρ τα ρον οι οι

μοι τι ποι η σω εν ε κει ει νη τη ω ω ρα

ο ταν τι θων ται θρο νοι και βι βλοι α νοι γων

ται και αι πρα ξεις ε ε λεγ χω ων ται το

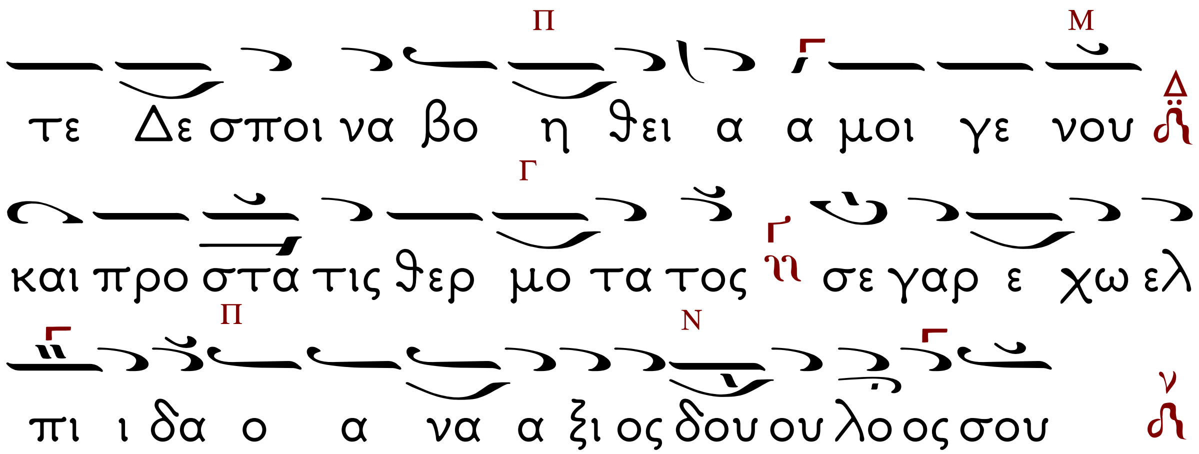

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ὅμοιον.

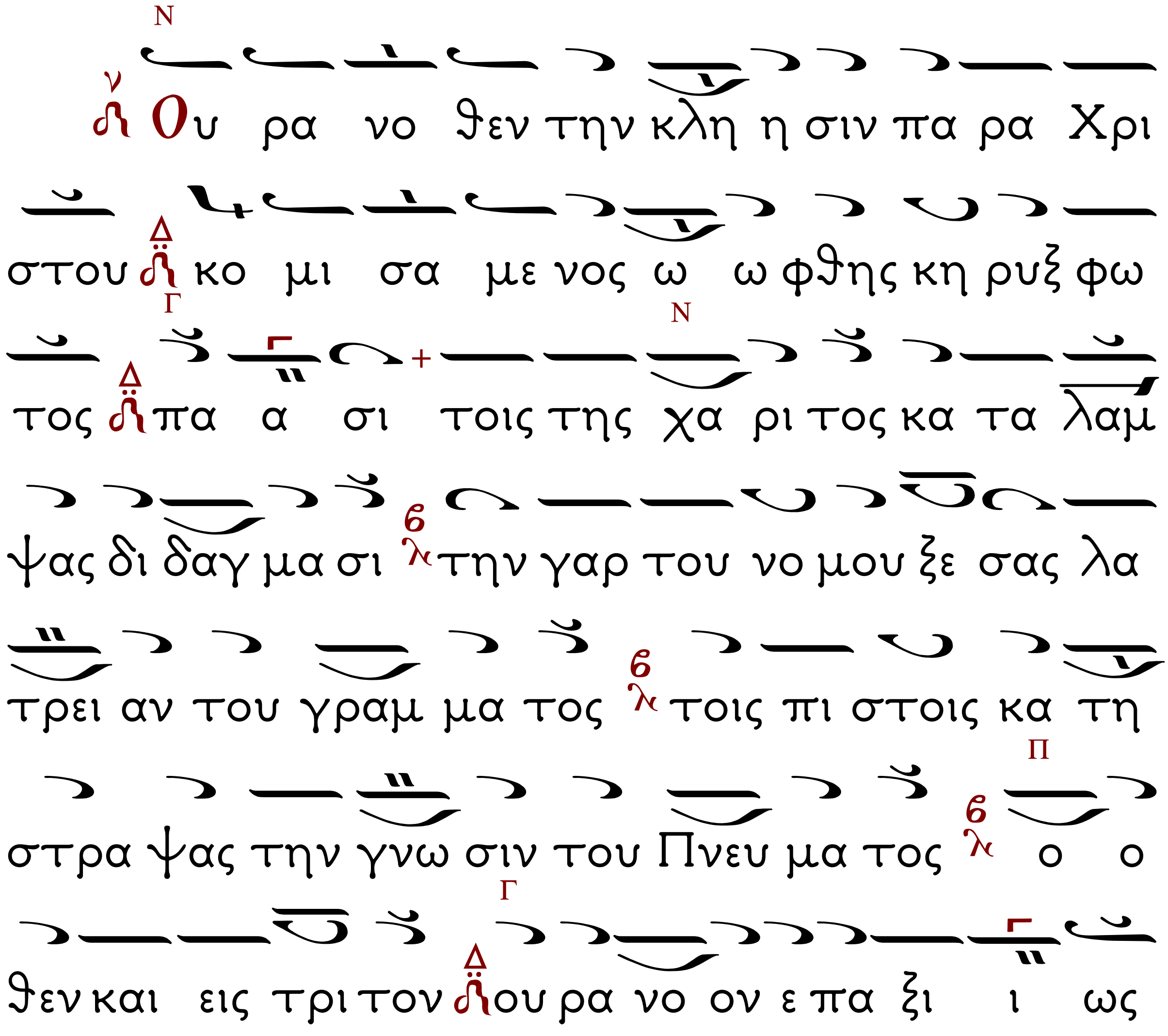

ε πη η ηρ θης με ταρ σι ος και Πα ρα
δει σον ε φθα σας Παυ λε Α α πο στο ο λε
πρε σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω των πται
σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ε
ορ τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην
σου

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*
Χα ρι στη ρι ον
αι αι νον χρε ω στι κως ως η χη ρα ε κει
ει νη δυ ο λε πτα προ σφε ε ε ρω σοι Δε
σποι να υ περ πα σων των χα ρι των σου συ
γαρ ω φθης σκε πη ο μου και βο η θει α πει

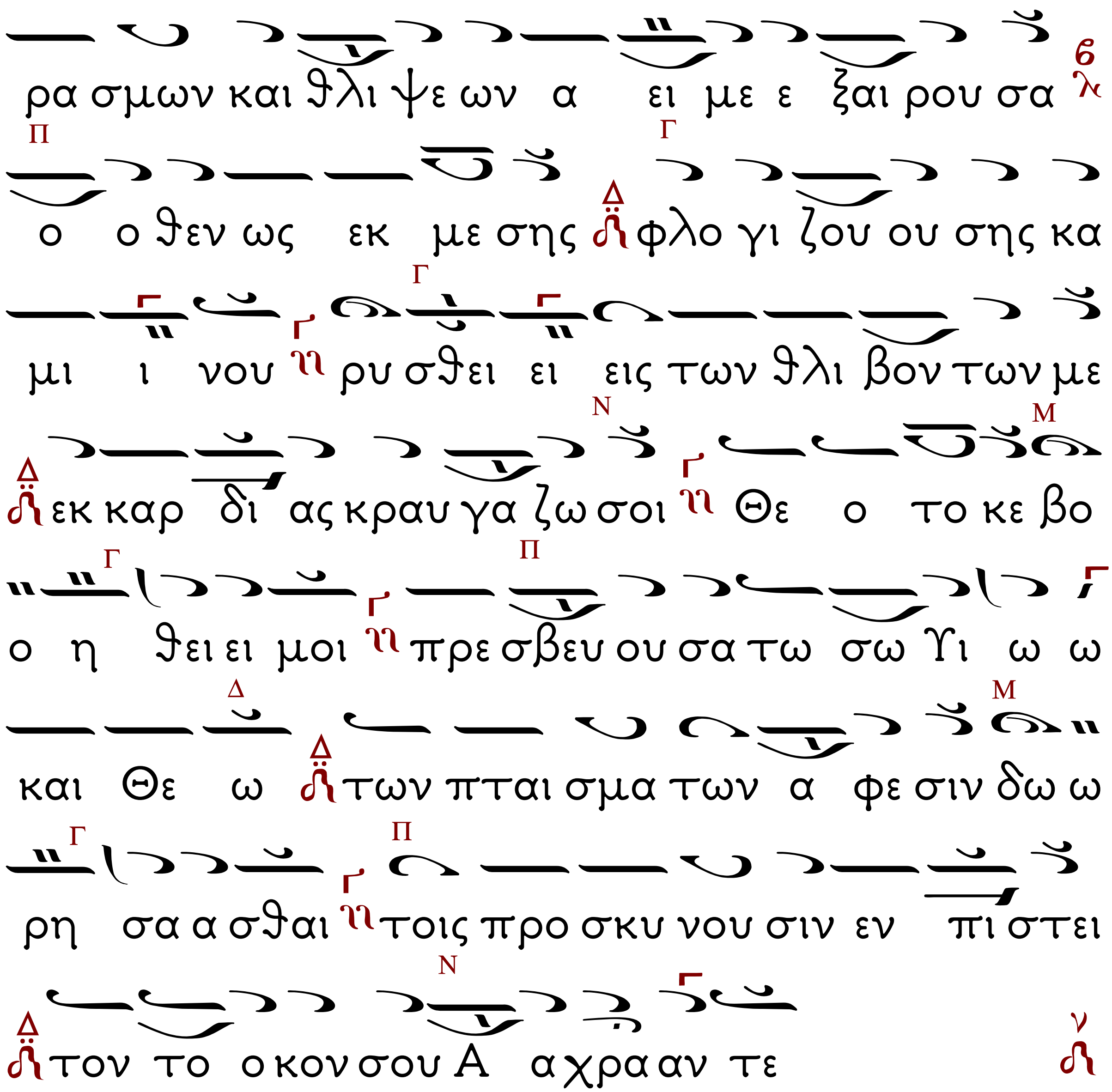
ρα σμων και θλι ψε ων α ει με ε ξαι ρου σα
ο ο θεν ως εκ με σης φλο γι ζου ου σης κα
μι ι νου ρυ σθει ει εις των θλι βον των με
εκ καρ δι ας κραυ γα ζω σοι Θε ο το κε Βο
ο η θει ει μοι πρε σβευ ου σα τω σω Υι ω ω
και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω
ρη σα α σθαι τοις προ σκυ νου σιν εν πι στει
τον το ο κον σου Α α χρα αν τε

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. Δίς

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παράσχου μοι Κύριε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χαρίσματος, λόγον τὸν εὔσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμιάζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔλιπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπείθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημησασαν, ἡμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ θείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἁπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὔηχοι, γλῶσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἁγνή, ὑπὲρ ἄνθρωπον· καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, θεῖον μυστήριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου. Δίς

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου, Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Δόξα.

Σοφίᾳ μαθητευθέντες ἔνδοξοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντονίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ᾽ ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Τῶν Κορυφαίων.

ᾨδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Δίς

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ σύγγονος Πέτρε σοι Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστόν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε θεσπέσιε, τῷ θεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους, Ἰσραήλ, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε· Τὰς τῶν ἐθνῶν ἀγέλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητάς, ἀνθ' ὅπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βαστάζοντας τὸ ἅγιον, καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστὲ τῇ πίστει διέλυσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη Ἀπόστολοι τοῦ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, θείῳ ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέδειξας οὐρανούς, τοὺς Μαθητάς σου λογικούς, Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεί, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησίν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄, καὶ δήλωσις ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῶ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἥρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.
Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστῇ ἀγείρει μύστας.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος δ'

Ὠδὴ α'. Α νοι ξω το στο μα μου και πλη

ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ

ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη

σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α α σω

γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ'. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο

το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη

θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον

στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη

σου ὁ α' χορός στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

Ὠδὴ δ'. Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε'. Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη ρι αν βρα βευ ον τα

Ὠδὴ στ΄. Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες

Ὠδὴ ζ΄. Ουκ ε λα α τρευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄. Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
σω σα το το τε μεν τυ που μενος νυν
δε ε νερ γου με νος την οι κου με νην α πα
σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον
υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου τε εις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τιμιωτέρα Ἦχος Λέγετος

Στίχος α' Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω
τη ρι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Στίχος β' Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος γ΄ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

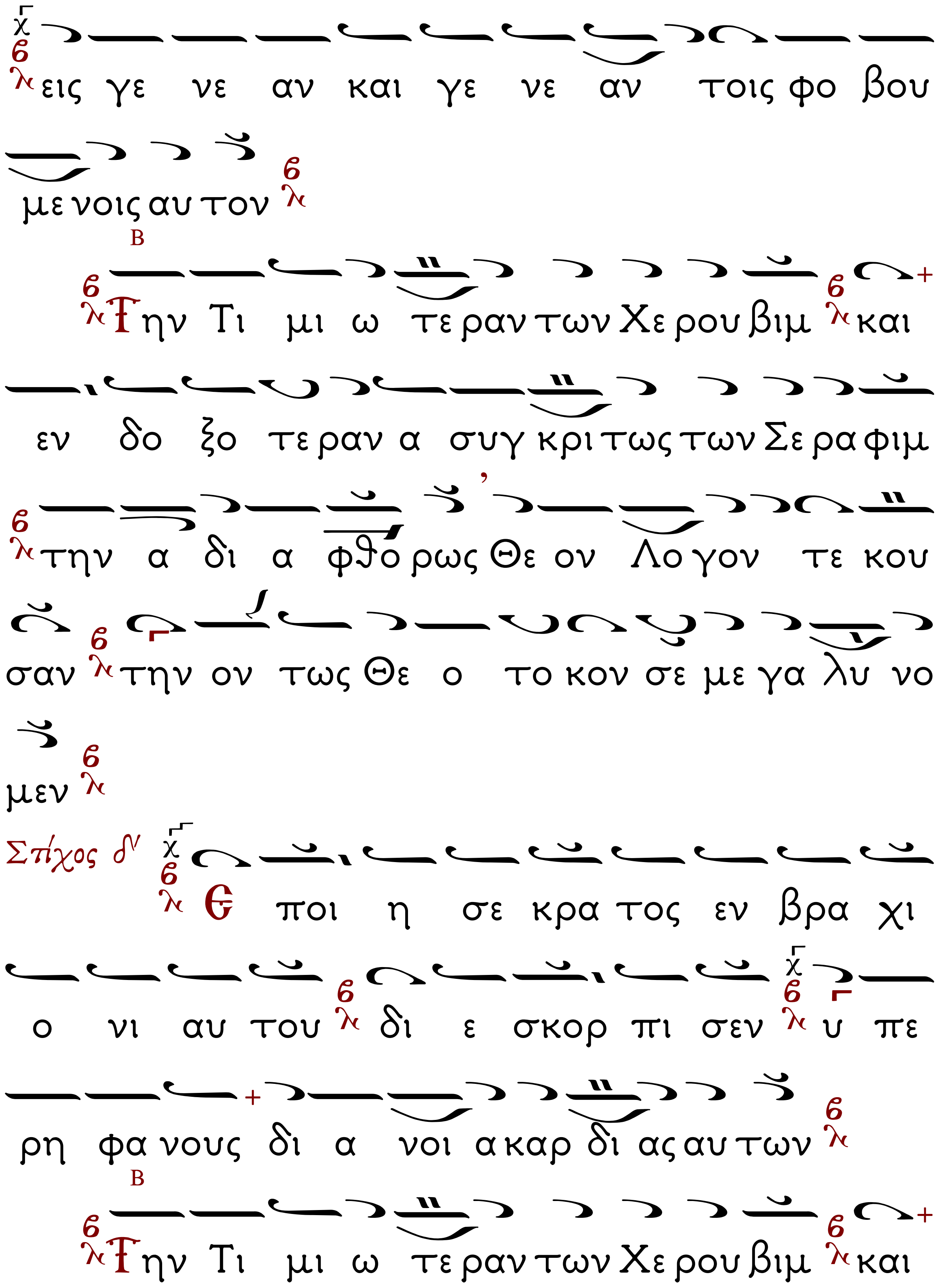
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Στίχος δ' Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε΄ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

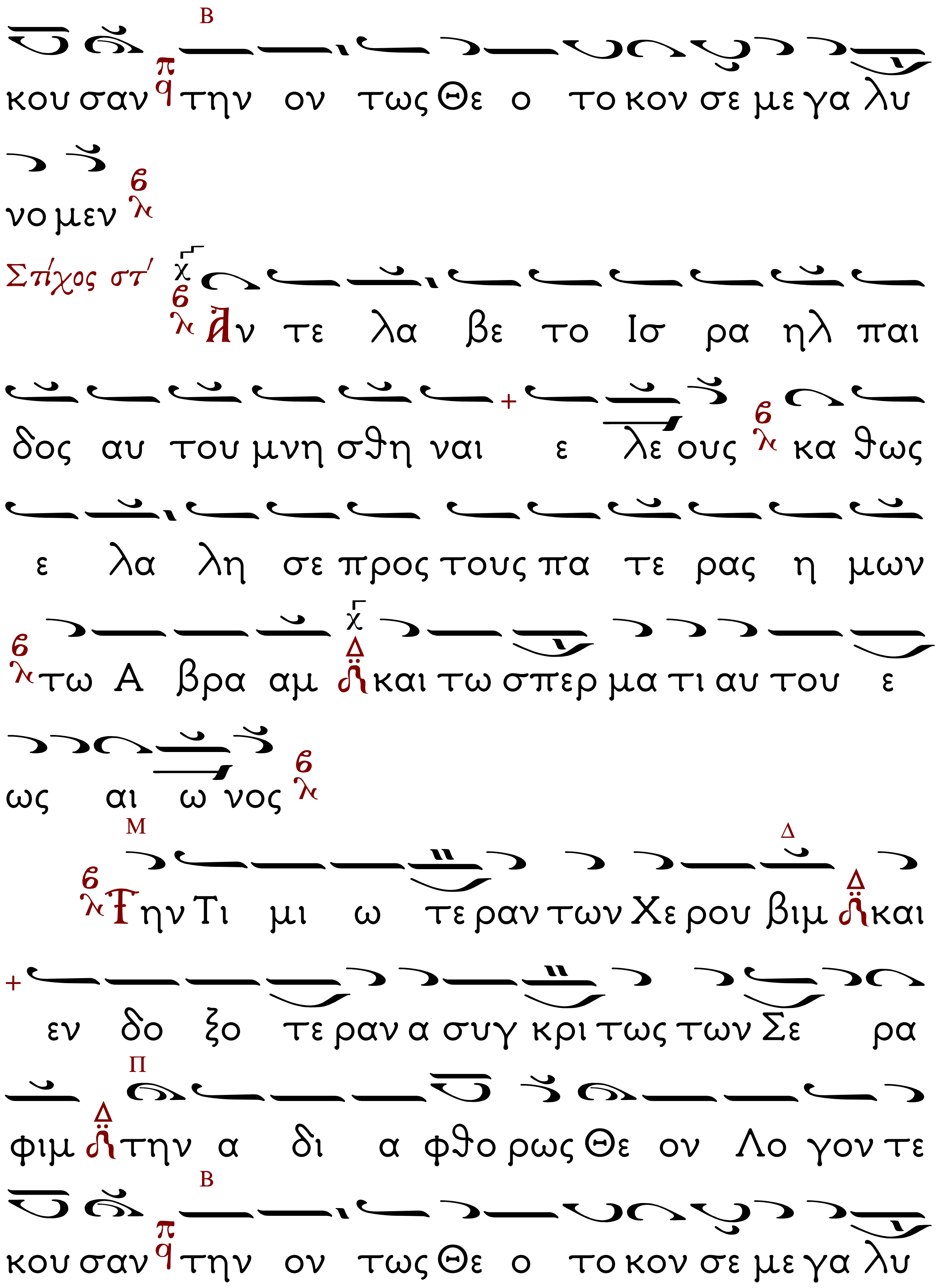
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Ἅ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
δε α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο
μη το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος β΄. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι· Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἔκτεινόν τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους,

ἱστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἦχος Πα

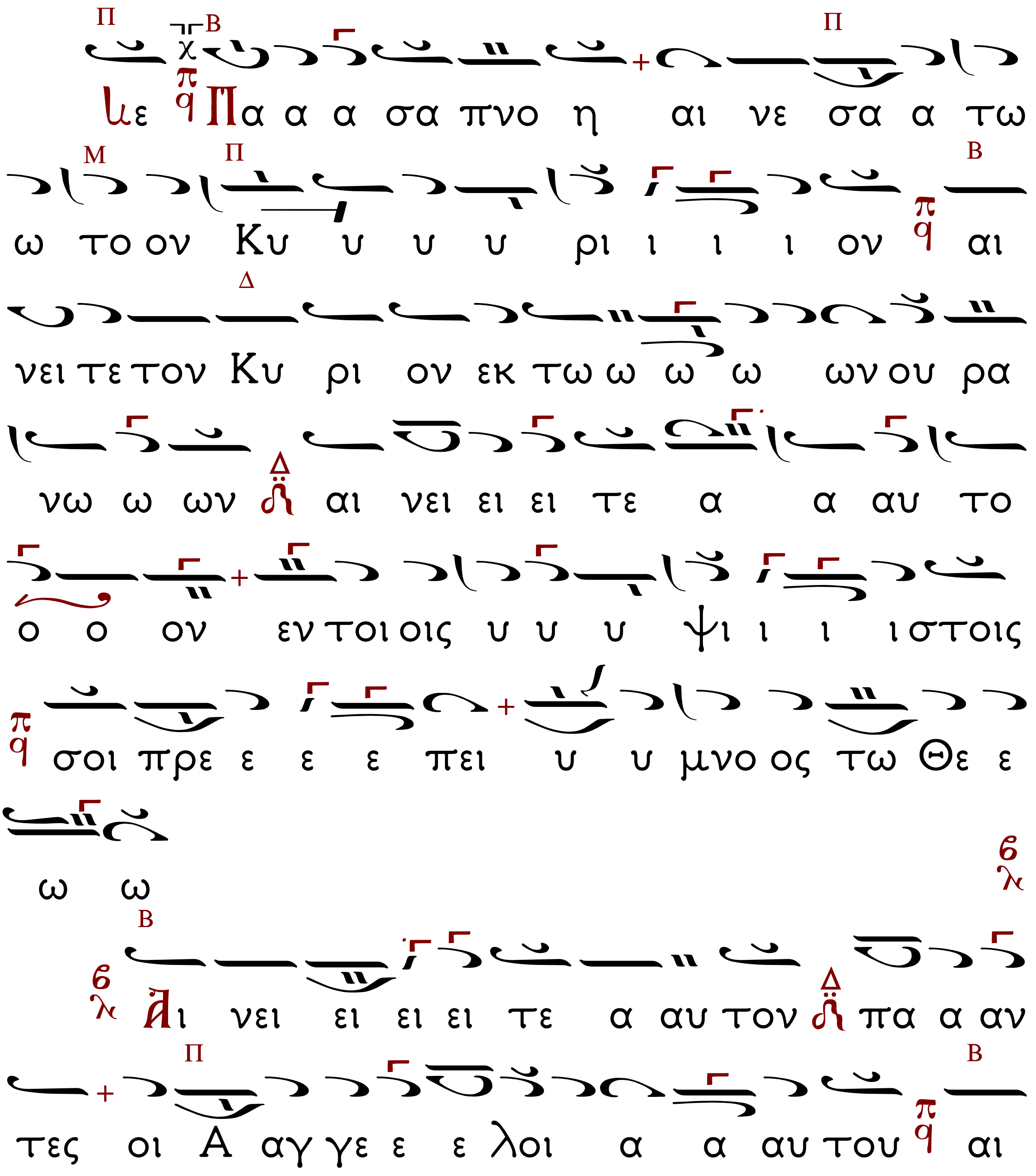

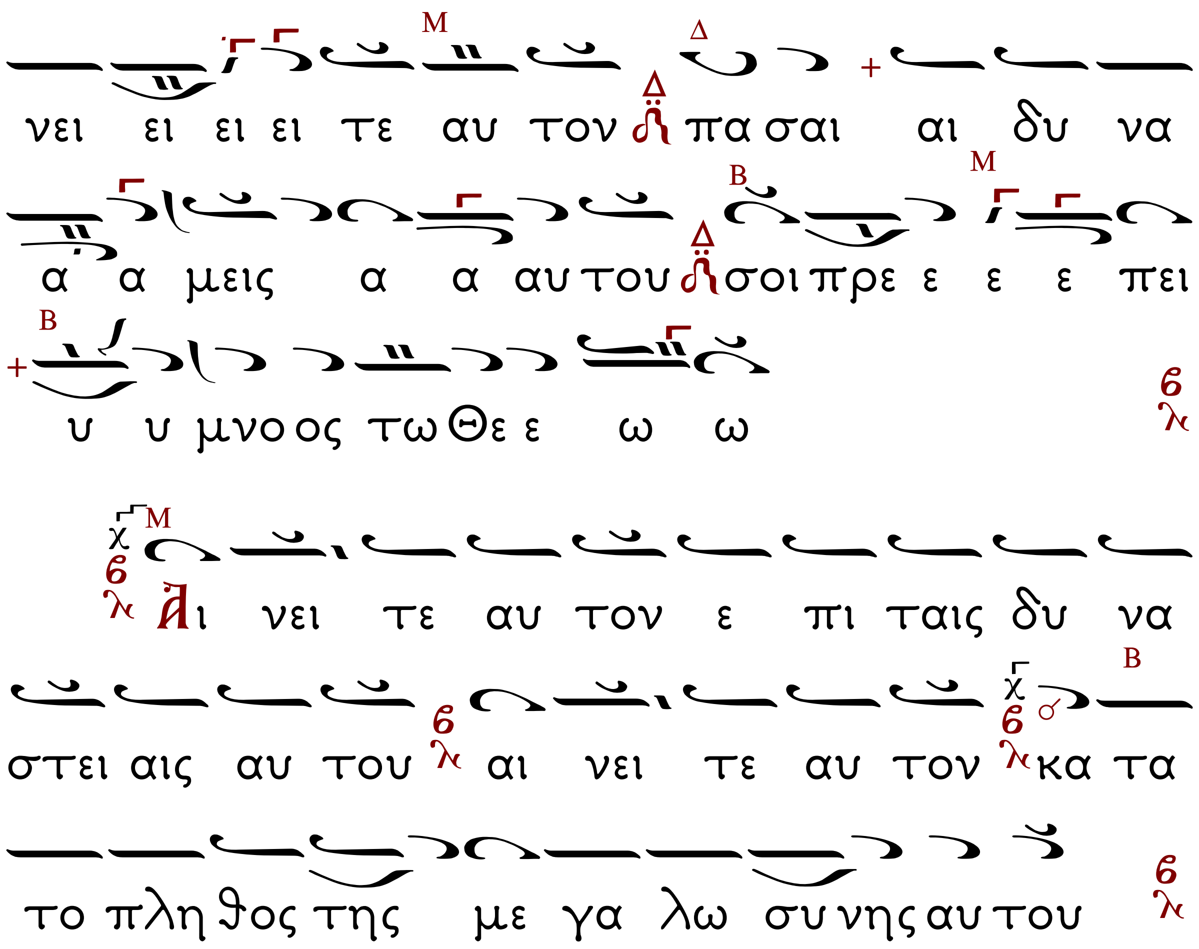

Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ· σὺν Σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωήν. Διὸ μεμακάρισαι καὶ ἀναδέδειξαι, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἑδραίωμα, καὶ πύλαι, Ἅδου οὐ κατίσχυσαν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προεφήτευσεν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
και κι θα ρα

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἁπάσης φυγών, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον, ἔνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θείου φωτός, ὑπεισελθὼν ὥς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς τυφλώττουσι, φῶς μηνύων Χριστὸν τόν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
γα νω

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι᾽ ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σάρξ γενέσθαι δι᾽ ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας, οἳ καὶ πεμφθέντες κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

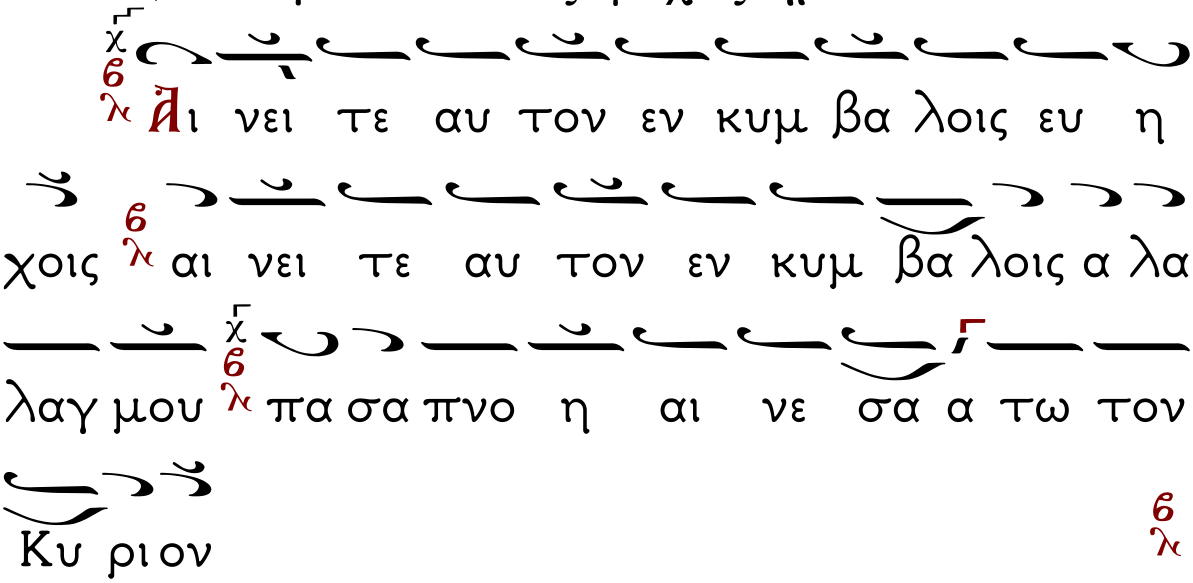

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀΐδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως

πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη.

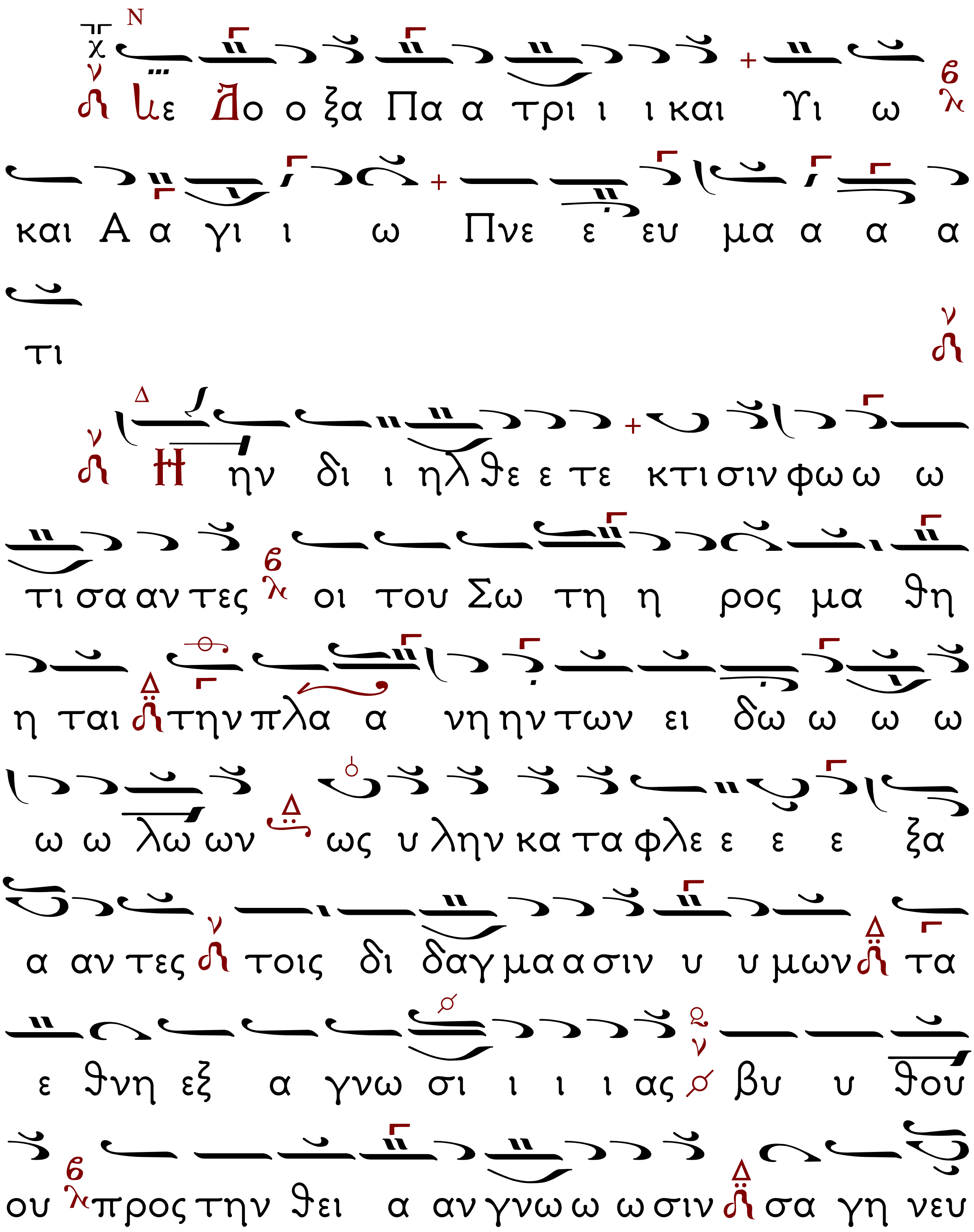
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω
και Α α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α
τι
Η ην δι ι ηλθε ε τε κτισιν φω ω ω
τι σα αν τες οι του Σω τη η ρος μα θη
η ται την πλα α νη ην των ει δω ω ω ω
ω ω λω ων ως υ λην κα τα φλε ε ε ε ξα
α αν τες τοις δι δαγ μα α σιν υ υ μων τα
ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ας βυ υ θου
ου προς την θει α αν γνω ω ω σιν σα γη νευ

σα αν τες ε σω ω ω ω σα α α τε και

νυν πρε ε σβευ σα α τε Χρι ι στω ο ο πω ως

ι λε ε ως γε ε ε νη η η τε η η μιν

εν τη η με ε ε ρα της κρι ι ι ι σε ε

ε ως

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Δε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η

η σεις των δου λων σου και λυ τρω σαι η

μας α πο πα α σης α να αγ κης και θλι

ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

Ἦχος λ/π Νη

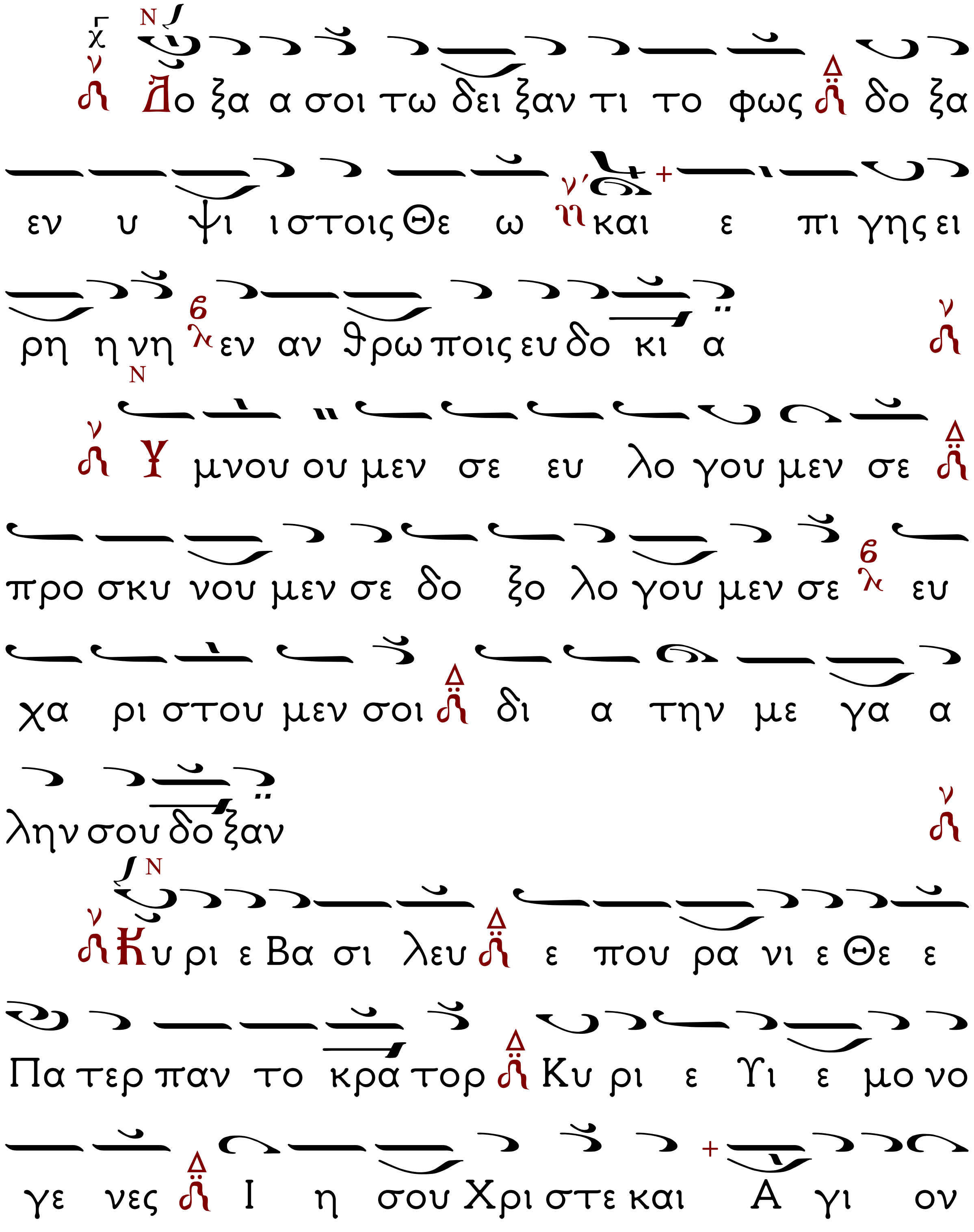

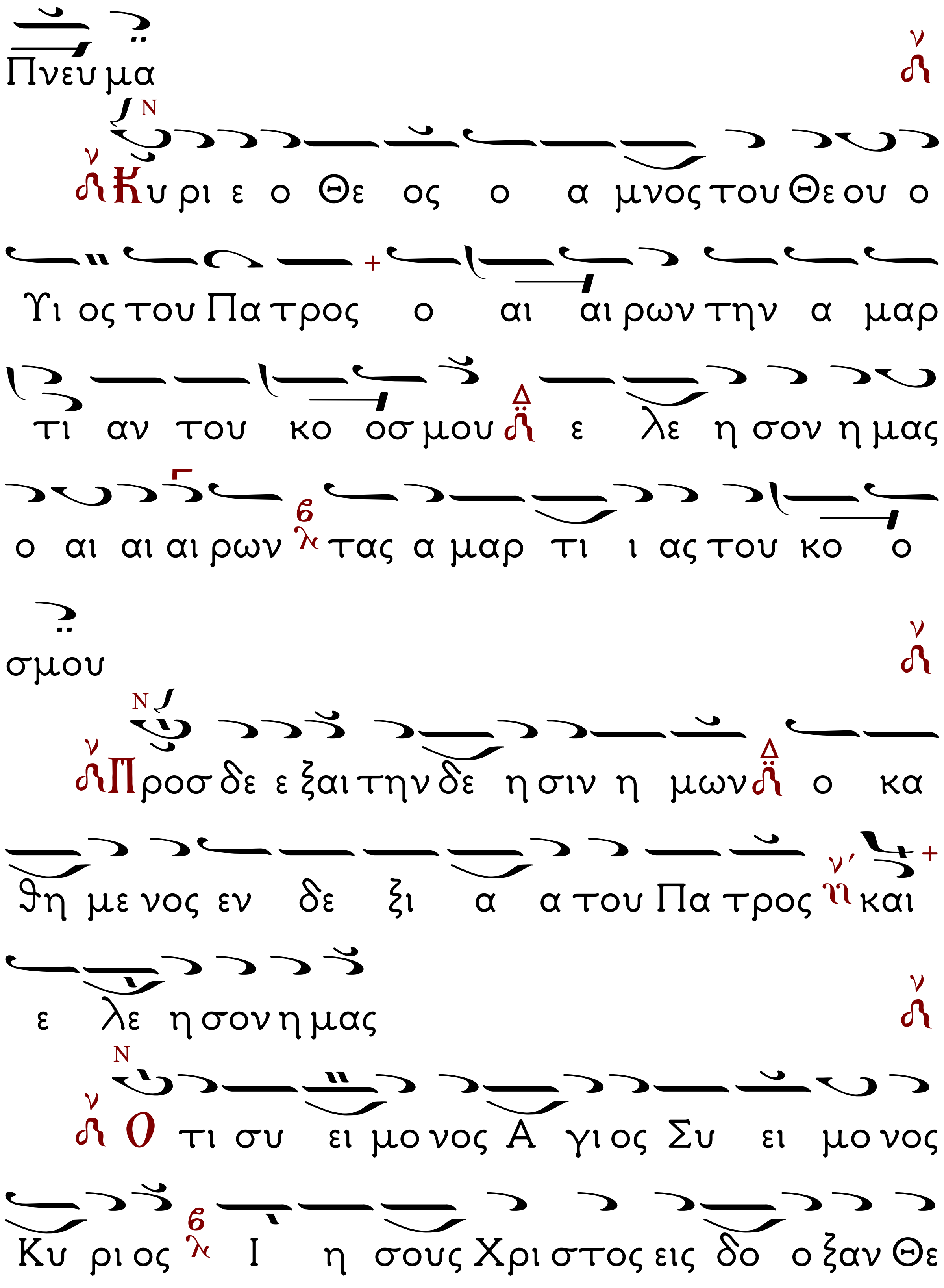
Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ
τι αν του κο οσ μου ε λε η σον η μας
ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο
σμου
Προσ δε ε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α σου εις τους

αι ω ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ωνωναμην

Ἅ γι ος α θα νατοςε λε η σονημας

Ἀσματικόν.

α γι ο ος ο Θε ε ος

α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

γι ι ος Α α θα α α α α να

α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

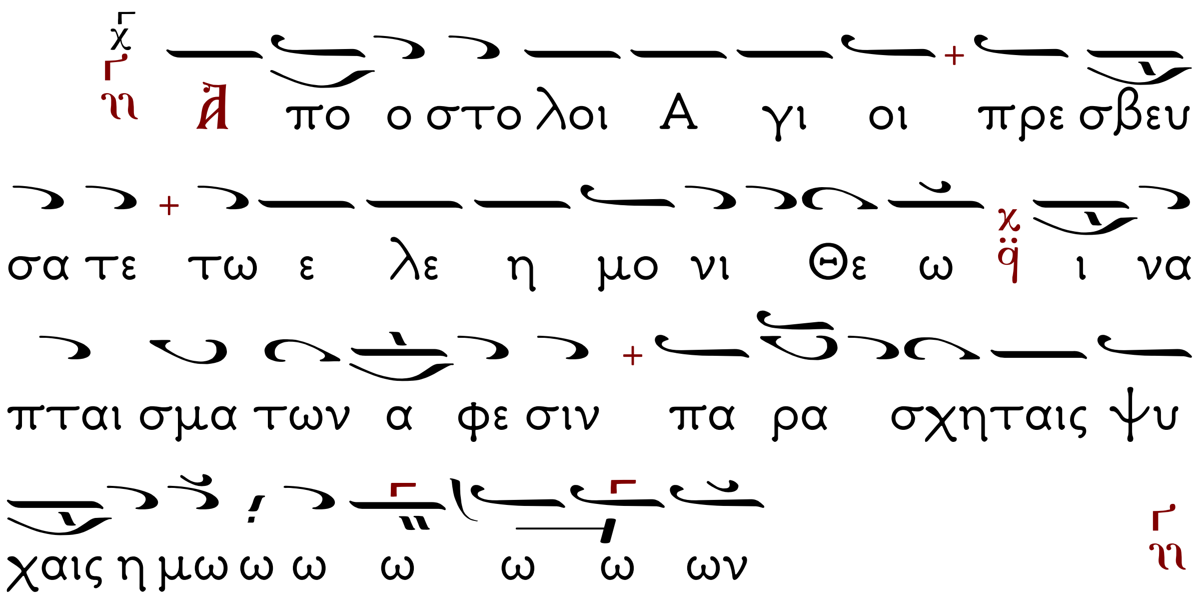

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος Νη

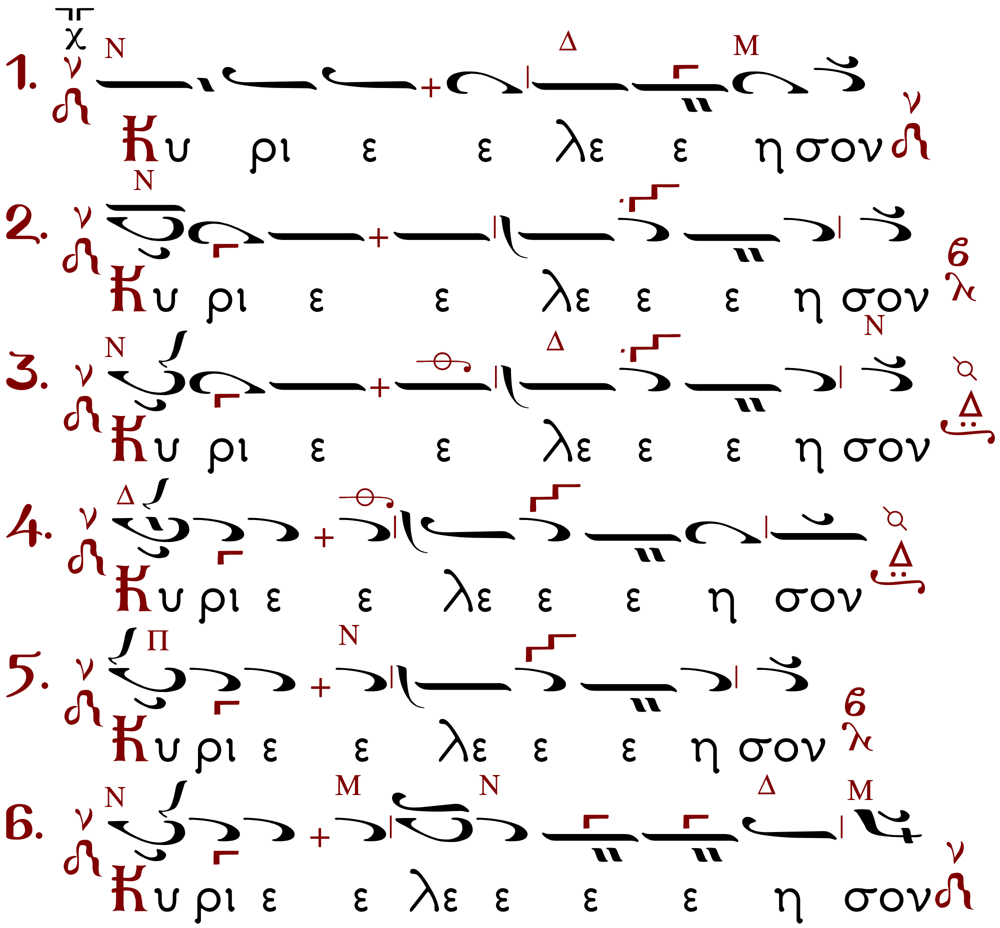

ΕΤΕΡΑ.

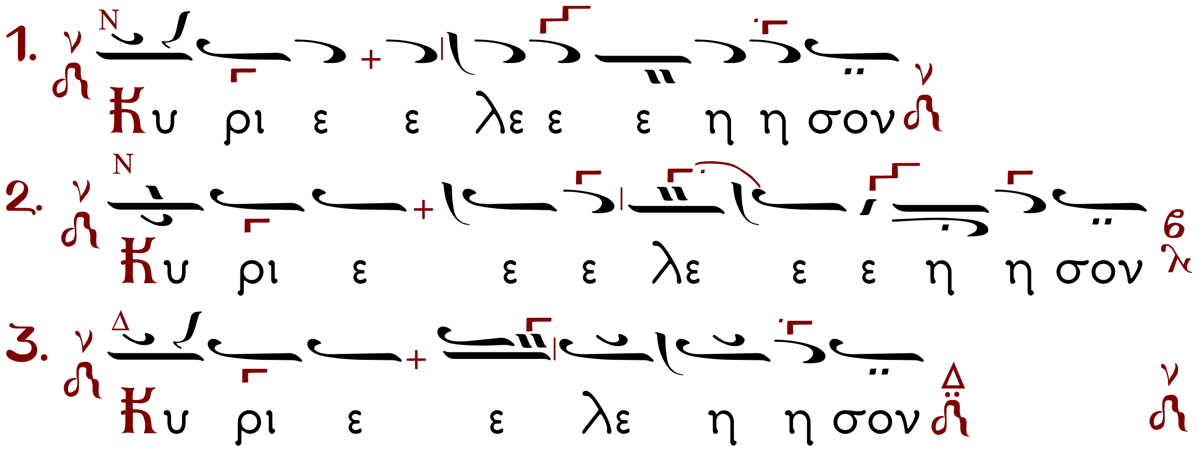

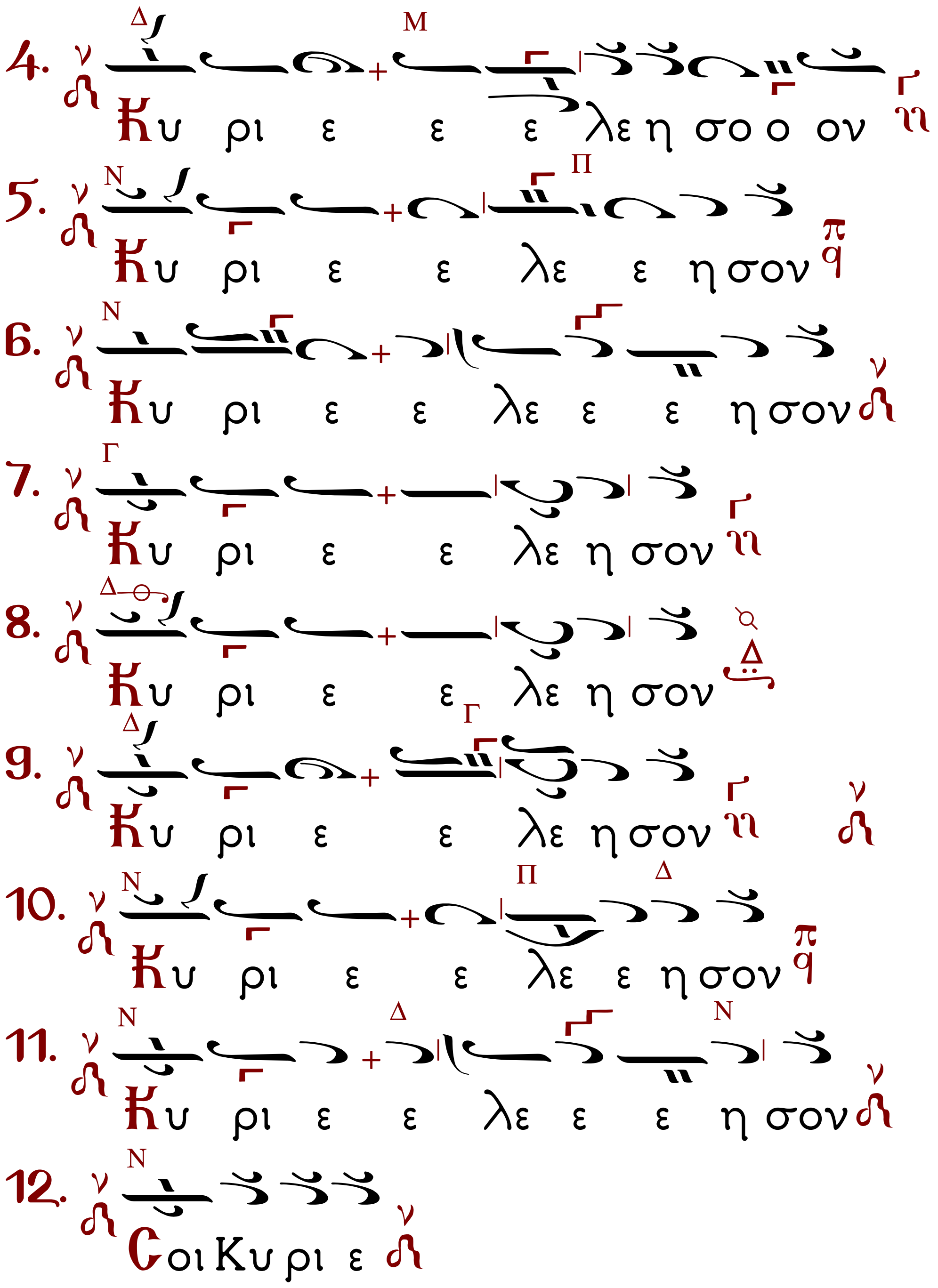
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σοο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Α μη η ην

Στίχ. α'. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γι ον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ζ'

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Α μη η ην

Στίχ. α'. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β'. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

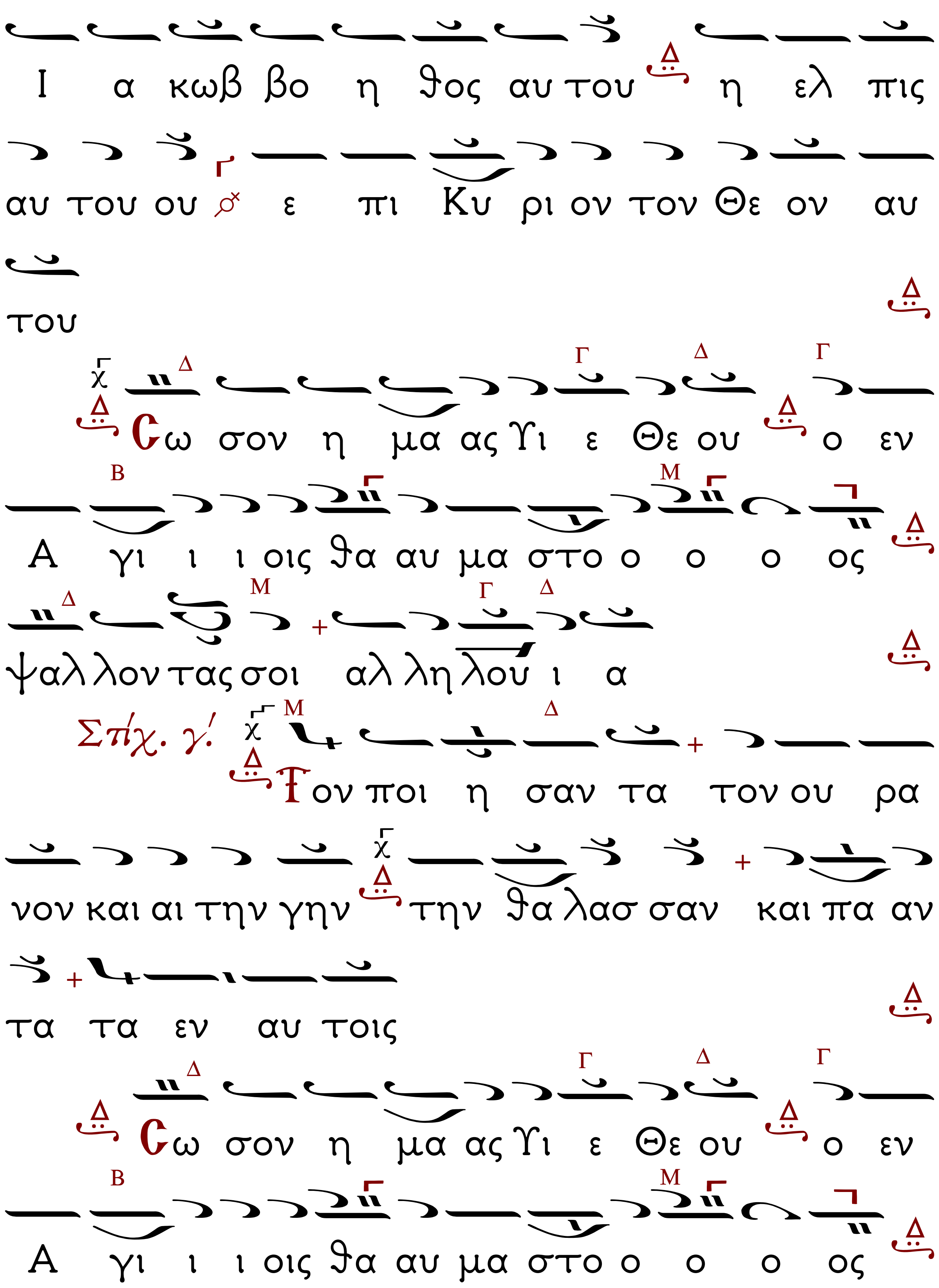
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. γ΄. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

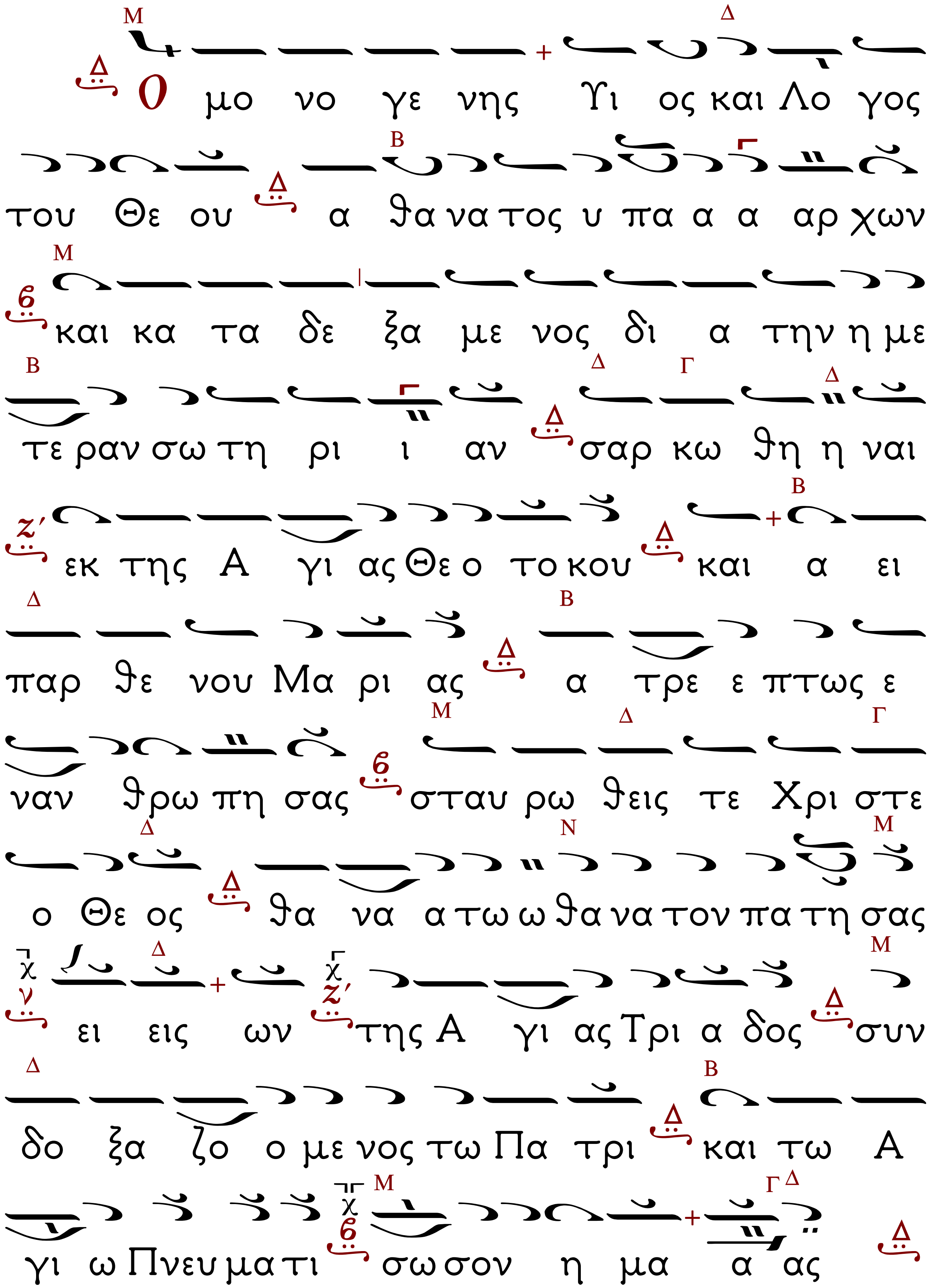
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Τὸ γ΄ ἀντίφωνον.

Ἦχος Δι

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο
φθογ γος αυ των και εις τα πε ρα τα της οι
κου με νης τα ρη μα τα αυ των

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ.

Ἦχος Δι

Οι των Α πο στο λων πρω το ο
θρο νοι και της οι κου ου με νης δι δα α
σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ
σα τε ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη
σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
ε λε ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω ω Σω
σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οις
θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ.

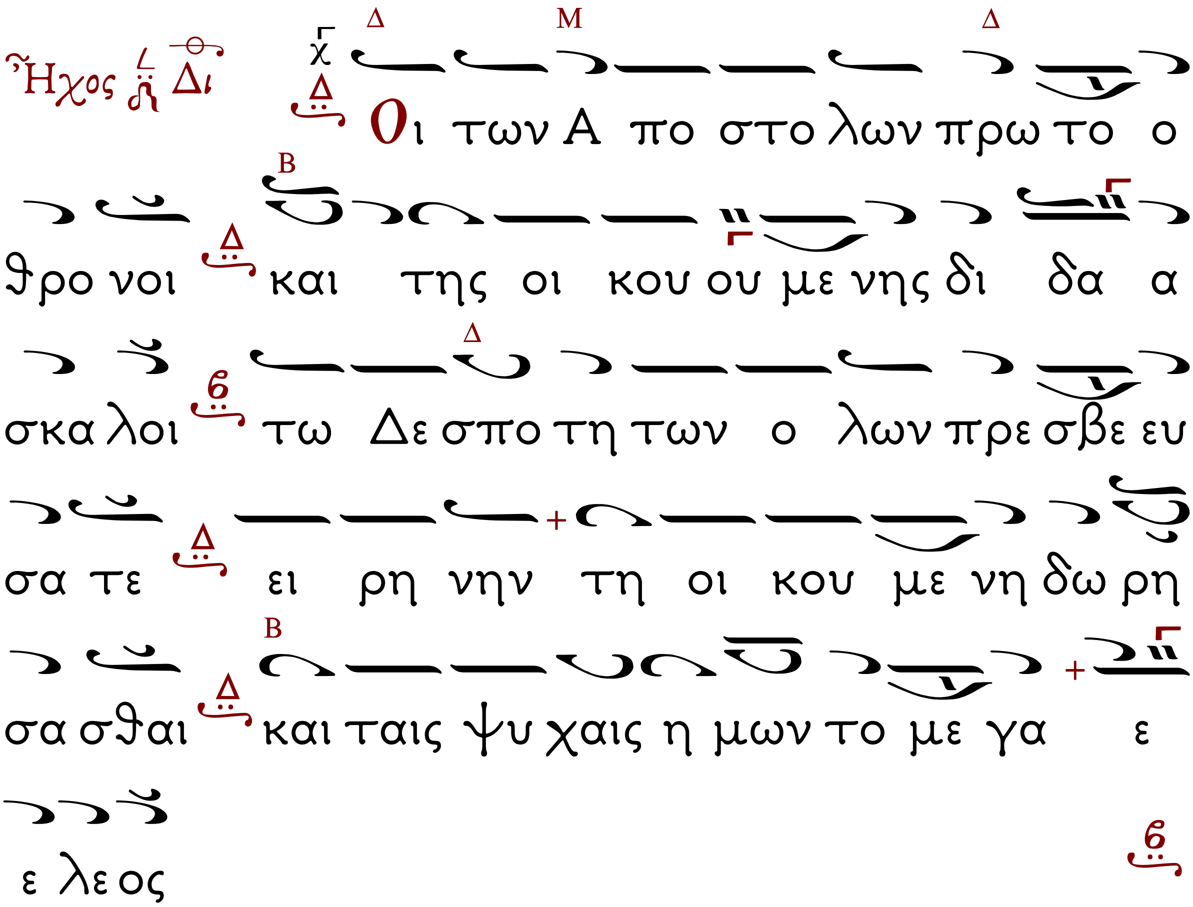
Ἦχος Δι
Οι των Α πο στο λων πρω το ο
θρο νοι και της οι κου ου με νης δι δα α
σκα λοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε σβε ευ
σα τε ει ρη νην τη οι κου με νη δω ρη
σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
ε λε ος

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γʹ

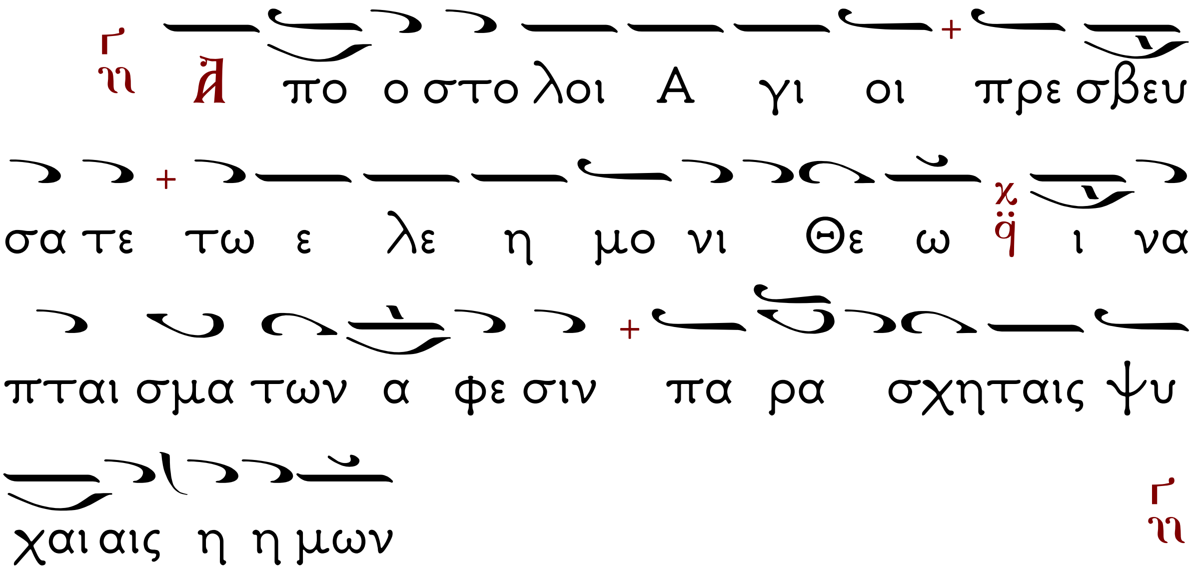

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

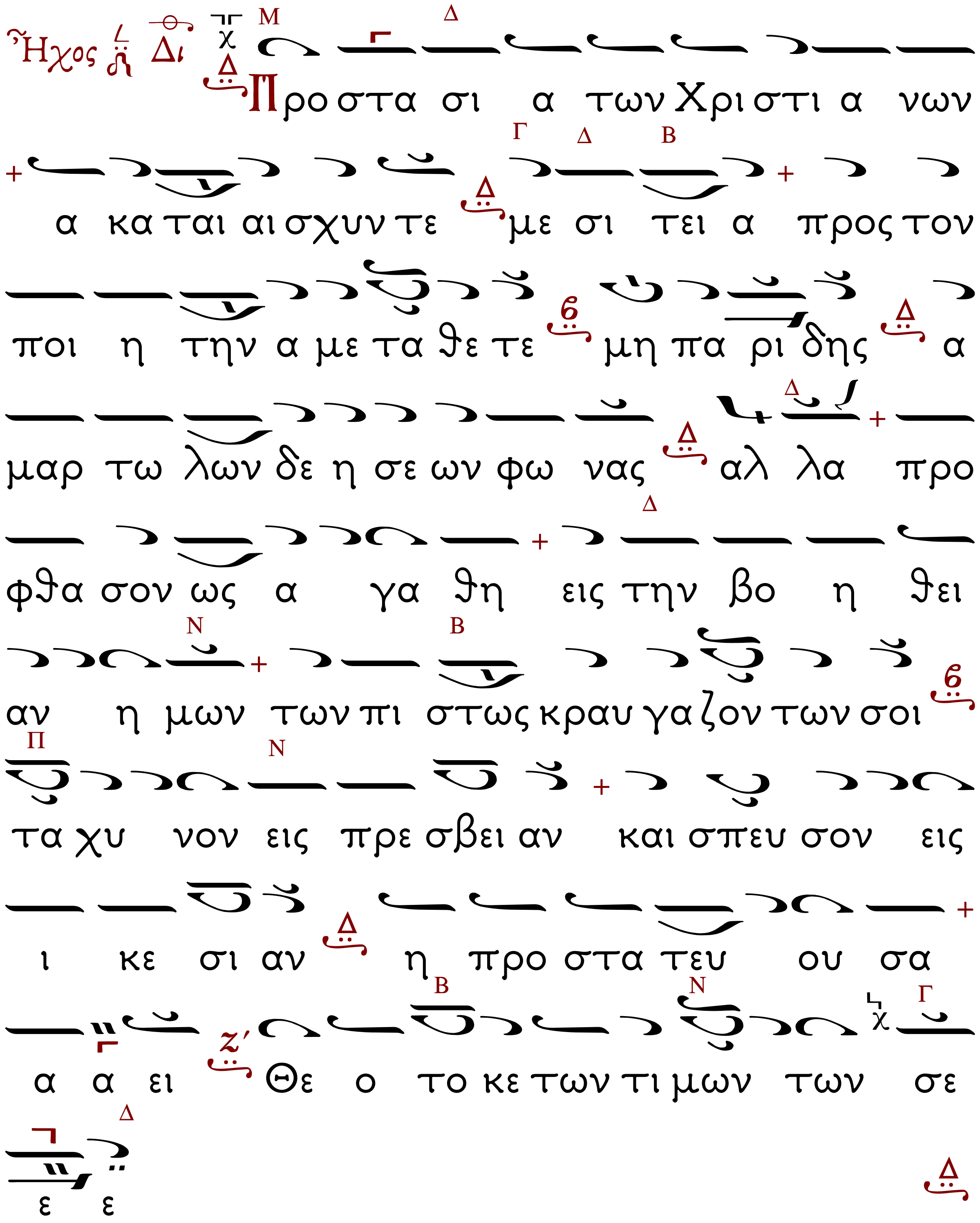

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ

Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν.

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. δ' Νη

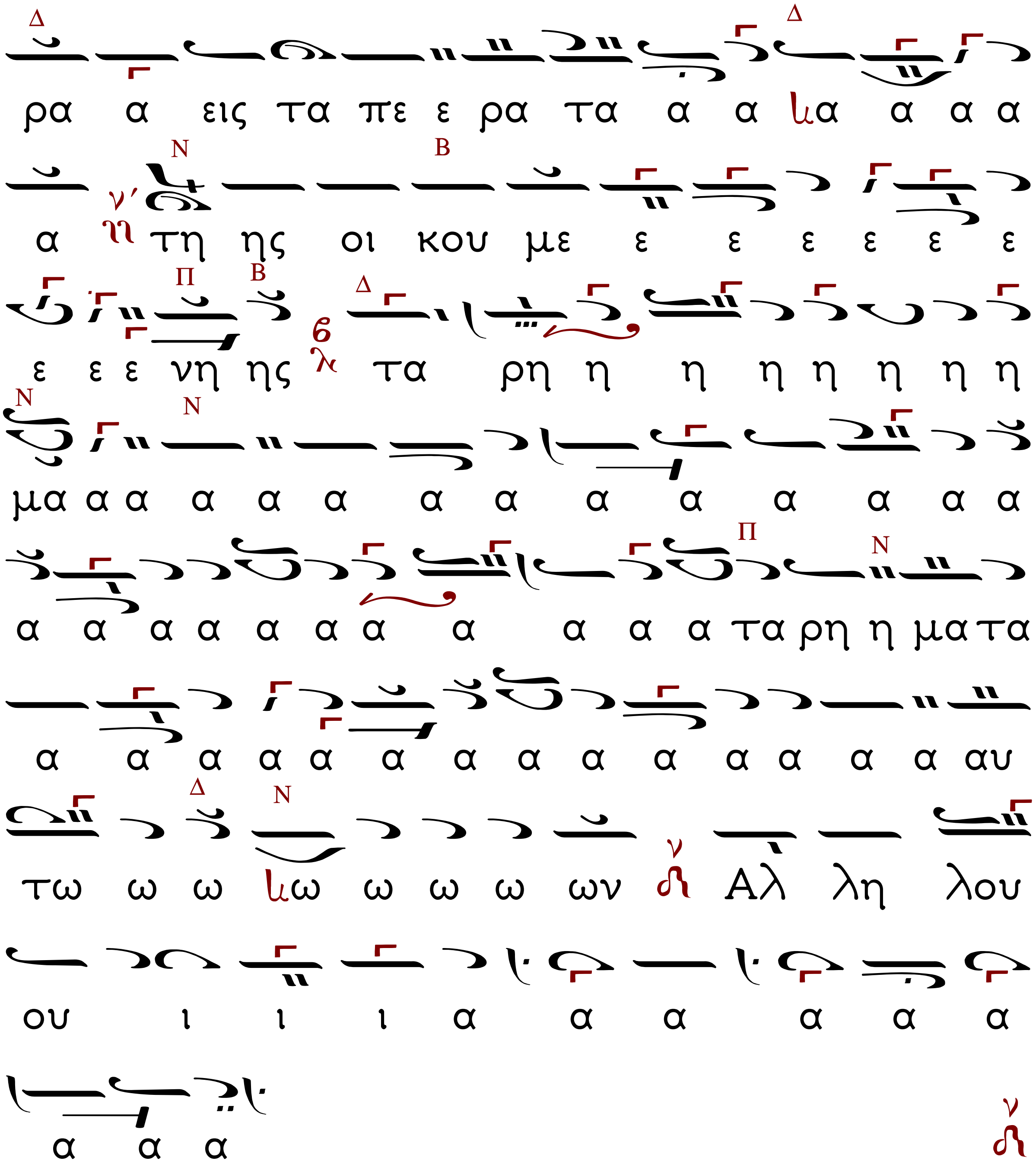
ρα α εις τα πε ε ρα τα α α α α α α
α τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε νη ης τα ρη η η η η η η η
μα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α τα ρη η ματα
α α α α α α α α α α α α α α αυ
τω ω ω ω ω ω ω ων Αλ λη λου
ου ι ι ι α α α α α α
α α α

Κοινωνικὸν εἰς Ἀποστόλους.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἦχος πλ. δ'.
Κωνσταντίνου Λάμπρου.

Ἦχος Νη   Ἔκτασις.

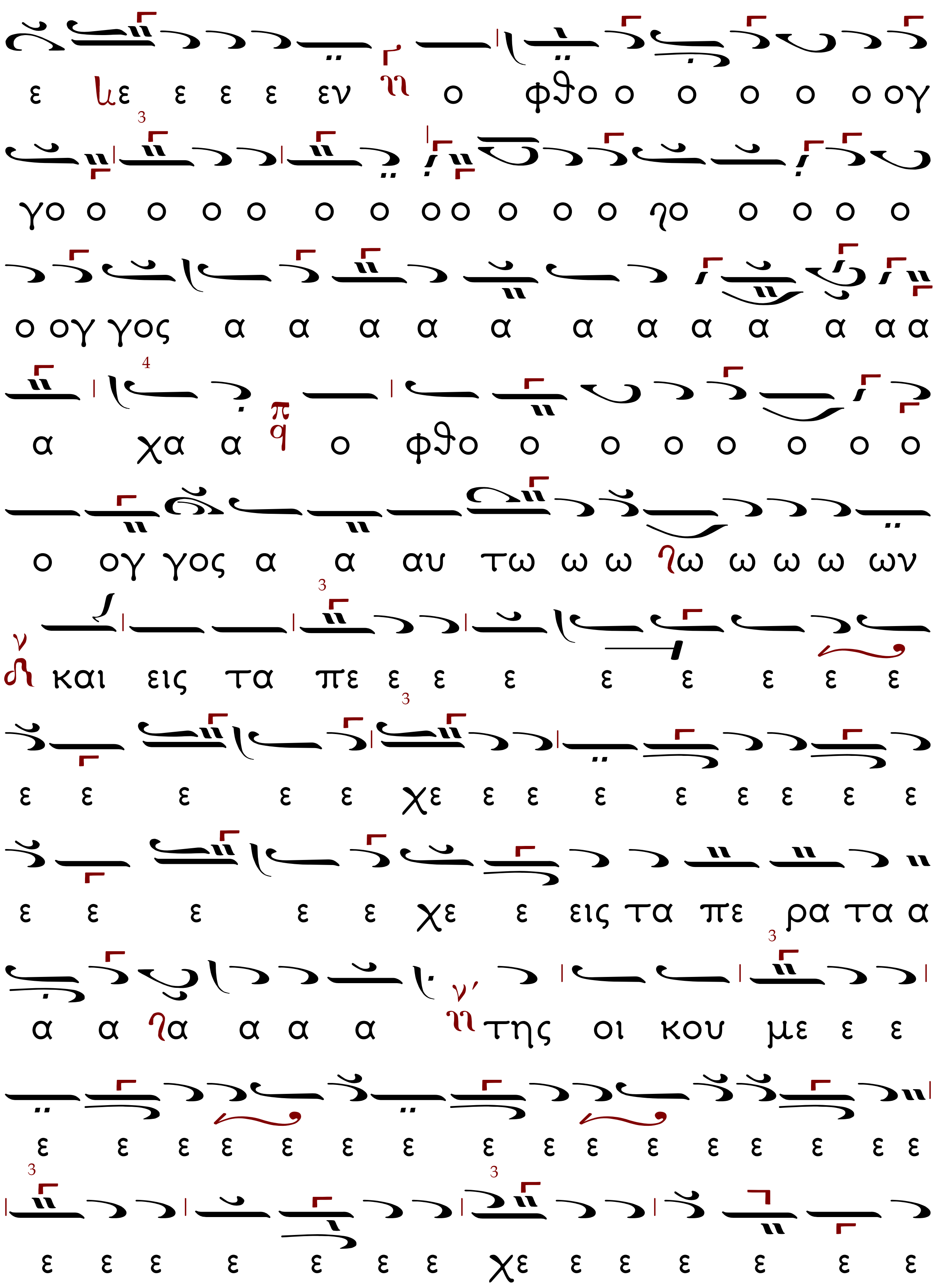
ε ιε ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ογ
γο ο ο ο ο ο ο οο ο ο ο ʔο ο ο ο ο
ο ογ γος α α α α α α α α α α α α
α χα α ο φθο ο ο ο ο ο ο ο
ο ογ γος α α αυ τω ω ω ʔω ω ω ω ων
και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε εις τα πε ρα τα α
α α ʔα α α α της οι κου με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε της οι κου με ε νη η

η η η η η ης τα α α ρη η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η τα ρη η μα τα α α α α α Α

α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω

ων Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε
λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.